

Motpart/Svarande: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

- 1) Är det förenligt med unionsrätten, och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, med beaktande av syftet att skydda konsumenter och användare och den praxis från unionsdomstolarna som utvecklar detta skydd, att Tribunal Supremo i sina domar 44 till 49 av den 23 januari 2019, med avseende på ett oskäligt villkor i ett avtal om hypotekslån som ingåtts med en konsument som inte varit föremål för förhandling, enligt vilket alla kostnader i samband med upprättandet av ett hypotekslån ska betalas av låntagaren, som ett otvetydigt kriterium fastställer att de olika belopp som det oskäliga och ogiltigförklarade villkoret omfattar ska fördelas mellan den bank som beviljat lånet och konsumenten i egenskap av låntagare, i syfte att begränsa återbetalningen av de belopp som på felaktiga grunder har betalats enligt nationell lagstiftning?

Är det förenligt med unionsrätten, och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG, av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, med beaktande av syftet att skydda konsumenter och användare och den praxis från unionsdomstolarna som utvecklar detta skydd, att Tribunal Supremo gör en kompletterande tolkning av ett villkor är ogiltigt på grund av att det är oskäligt, när upphävandet av detta villkor och dess verkningar inte påverkar hypotekslånets bestånd?

- 2) Dessutom önskas svar på följande fråga, som ställs mot bakgrund av artikel 394 i Ley de Enjuiciamiento Civil (nedan kallad "civilprocesslagen") som fastställer att den förlorande parten ska betala den vinnande partens rättegångskostnader: När ett oskäligt villkor om kostnader ogiltigförklaras men följderna av denna ogiltigförklaring begränsar sig till att nämnda kostnader fördelas mellan parterna, kan det då anses strida mot unionsrättens effektivitetsprincip och principen om att ogiltiga villkor inte är bindande att talan anses endast delvis vinna bifall i domen, och kan detta förstås så, att det har en omvänd avskräckande effekt som lämnar konsumenters och användares legitima intressen oskyddade?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 9 juli 2019 – HG och IH mot Bankia S.A.

(Mål C-527/19)

(2019/C 413/24)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Parter i det nationella målet

Klagande: HG och IH

Motpart: Bankia S.A.

Tolkningsfrågor

- 1) Är det förenligt med unionsrätten, och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, ⁽¹⁾ med beaktande av syftet att skydda konsumenter och användare och den praxis från unionsdomstolarna som utvecklar detta skydd, att Tribunal Supremo i sina domar 44 till 49 av den 23 januari 2019, med avseende på ett oskäligt villkor i ett avtal om hypotekslån som ingåtts med en konsument som inte varit föremål för förhandling, enligt vilket alla kostnader i samband med upprättandet av ett hypotekslån ska betalas av låntagaren, som ett otvetydigt kriterium fastställer att de olika belopp som det oskäliga och ogiltigförklarade villkoret omfattar ska fördelas mellan den bank som beviljat lånet och konsumenten i egenskap av låntagare, i syfte att begränsa återbetalningen av de belopp som på felaktiga grunder har betalats enligt nationell lagstiftning?

Är det förenligt med unionsrätten, och särskilt artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG, av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, med beaktande av syftet att skydda konsumenter och användare och den praxis från unionsdomstolarna som utvecklar detta skydd, att Tribunal Supremo gör en kompletterande tolkning av ett villkor som är ogiltigt på grund av att det är oskäligt, när upphävandet av detta villkor och dess verkningar inte påverkar hypotekslånets bestånd?

- 2) Dessutom önskas svar på följande fråga, som ställs mot bakgrund av artikel 394 i Ley de Enjuiciamiento Civil (civilprocesslagen) som fastställer att den förlorande parten ska betala den vinnande partens rättegångskostnader: När ett oskäligt villkor om kostnader ogiltigförklaras men följderna av denna ogiltigförklaring begränsar sig till att nämnda kostnader fördelas mellan parterna, kan det då anses strida mot unionsrättens effektivitetsprincip och principen om att ogiltiga villkor inte är bindande att talan anses endast delvis vinna bifall i domen, och kan detta förstås så, att det har en omvänd avskräckande effekt som lämnar konsumenters och användares legitima intressen oskyddade?

⁽¹⁾ EGT L 95, 1993, s. 29.

Överklagande ingett den 30 juli 2019 av Holzer y Cia, SA de CV av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 23 maj 2019 i de förenade målen T-3/18 och T-4/18: Holzer y Cia mot EUIPO - Annco

(Mål C-582/19 P)

(2019/C 413/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Holzer y Cia, SA de CV (ombud: N.A. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Annco, Inc.

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 22 oktober 2019 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Holzer y Cia SA ska bära sina rättegångskostnader